

[Poul Nødgaard]

bedsmænd får tjekket, hvad der foreligger om den pågældende sag. Jeg synes, at det er nedslående, at ministeren kun har vores spørgsmål om sagen at henholde sig til.

Men mit spørgsmål til arbejdsministeren går egentlig på noget helt andet: Mig bekendt har Socialdemokratiet nære relationer til fagbevægelsen, og selv om ministeren fastholder, at fagbevægelsen er en selvstændig organisation – det er vi enige om – kunne jeg da forestille mig, at arbejdsministeren havde visse muligheder. Jeg vil spørge, om ministeren vil udnytte de muligheder, hun har for at hviske sådanne folk i øret, at det her går altså ikke, og så vil jeg sige – også som den tidligere spørger – at den pågældende ganske enkelt er frosset ud. Men det vender vi tilbage til i det kommende spørgsmål.

Helge Adam Møller (KF):

Mit spørgsmål er lidt i fortsættelse af det, hr. Poul Nødgaard lige er kommet med. Jeg forstod af ministerens første svar, at ministeren overhovedet ikke vidste, hvilken by det drejede sig om, hvilken person det drejede sig om, eller hvilken fagforening det drejede sig om, eller noget som helst andet. Det havde ministeren overhovedet ikke gravet i. I svar nummer tre svarer ministeren omhyggeligt, at hun ved, hvem det er, at hun ved, at der har været en telefonsamtale, og at hun er vidende om, at der ikke har været lagt direkte pres på vedkommende. Kan begge svar være sande: det første svar og det tredje svar?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil først sige til hr. Helge Adam Møller, at jeg hører jo efter, hvad spørgeren begrundet sit spørgsmål med. Og i hr. Jan Kørpe Christensens indledende bemærkninger var der rent faktisk en lang række oplysninger, som jeg efterfølgende forholdt mig til. Men jeg vil godt sige, at jeg har ikke til hensigt at blande mig i private foreningers kutymmer eller vedtægter eller i, hvordan man i øvrigt opfører sig over for hinanden. Hvad enten det drejer sig om fagforeninger eller arbejdsgiverforeninger eller hvilke som helst andre foreninger, kan det ikke være meningen, at statsmagten skal blande sig i private foreningers adfærd. Jeg mener faktisk, at vi ville komme meget langt ud at svømme hver især, hvis den skulle gøre det.

Jeg har sagt, at jeg svarer på det spørgsmål, jeg har fået, og det er, »om det er i overensstemmelse med FN's menneskerettighedskonventions artikel 21«, og det har jeg svaret på. Jeg har givet udtryk for, at hvis det er i overensstemmelse med foreningens vedtægter, kan man ikke fra statsmagtens side blande sig i det. Hvis der i bestyrelsessammenhæng måske ikke er Fremskridtskandidater eller måske er kandidater for andre partier, kan jeg da godt forstå, at der kan have været en politisk diskussion i den pågældende forening. Men ærlig talt: Er det noget, Folketinget skal involvere sig i? Den pågældende har været i sin fulde ret til at fastholde, at hun var generalforsamlingsvalgt, og hun har kunnet vedstå det valg indtil næste generalforsamling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 143

6) Til *arbejdsministeren* af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Vil ministeren vurdere lovligheden i, at formanden for fagforeningen HK's handelssektor i Kolding har givet et lovligt valgt bestyrelsesmedlem af fagforeningen valget mellem at bestride et kandidatur til kommunalvalget for et politisk parti og at bestride en post som bestyrelsesmedlem i den nævnte fagforening, herunder om vedtægter i lokale fagforeninger, der giver mulighed for, at formanden kan bortvise lovligt valgte bestyrelsesmedlemmer fra deres bestyrelsesposter i fagforeningen med henvisning til kandidatur i et bestemt politisk parti, er lovlige?«

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Lad mig til dette spørgsmål gentage, at fagforeninger er private foreninger, og at vi i regeringen ikke ønsker at have indflydelse på, hvordan de administrerer sig selv. Det er et internt anliggende i den pågældende fagforening. Så længe man overholder landets love, hverken kan eller skal vi begynde at gribe ind over for private foreninger.

Jeg kender ikke den pågældende lokalforenings vedtægter, men som i enhver anden forening kan medlemmerne tage de beslutninger, de ønsker, inden for lovens rammer. Der er for regeringen ikke noget grundlag for at tage stil-